

Spontane figuren

Amy Bessone bij De Nederlandsche Bank
Westeinde 1, Amsterdam. Open ma-vr 9-17 uur. Tot 10 oktober.

De Amerikaanse Amy Bessone gaat als een bezetene tekeer in haar debuut-tentoonstelling bij De Nederlandsche Bank, zeker in vergelijking met het ingehouden werk van Pantus. Bessone tekent en schildert, maar in feite is er tussen die twee nauwelijks verschil. De tekeningen zijn kleine schilderijen, van top tot teen bedekt met verf, de schilderijen zijn getekend met een reuzenkwas.

Bessone kwakt de contouren van een haas op het doek. Ze boetseert zijn vacht ter hoogte van zijn kop, laat de rest van het beest steken in potloodlijnen en zet hem in een ruig land van gele en blauwe verfstreken. *Voilà*. Of ze schildert in vliegende lijnen een vrouw met afgewend gelaat, een toonbeeld van wanhoop. Eén hand strekt beschermend naar haar blote borsten. De rest van het doek is wit, op een enkele wolk van olieverf na. Of deze: een jongenskop zweeft in een reusachtig doek. Alsof de verfpot plotseling is omgevallen, zo groeien de helsblauwe vlekken en lijnen uit zijn gezicht.

Wars van conventies is het werk, met een knipoog naar de flower-power. Bessone lijkt een voorkeur te hebben voor bloemen, oerschreeuwen en grappig lachende mannetjes, voor 'foute' behangetjes met roze slingers en amoebevormen, waarover ze een uitgelopen rasterpatroon aanbrengt of een pronte streep van tintelend groen. Of ze nu op keurig wit tekenpapier werkt, op krantenpagina's waarbij het zwart van de foto een onmisbaar onderdeel van de tekening wordt, of op schilderslinnen, overal duiken spontaan haar figuren op.

Toch is die spontaniteit bedrieglijk. Wie de tekeningen naast de schilderijen legt ziet dat deze wilde, jonge versie van Rob Birza - een van haar leermeesters op de Ateliers - uiterst bestudeerd te werk gaat. Tot in detail zijn de vlekken, vegen en potloodlijnen van de tekening overgebracht op het schilderij. Daarbij gaat niets van de getekende oerkracht verloren en dat is een mirakel.

MARINA DE VRIES